

חוברת הדוכה

ניוגראף

נשמח לעמוד בקשר!

yehuda@yiddishe-kop.com

תוכן עניינים

ב	התקנה
ב	קיצורי מקשים
ג	הפעלה
ד	צעדים ראשוניים
ד	עשיית ברך - 2 טקסטים
ה	עשיית ברך - 3 טקסטים
ה	שליטה על הרווחים
ו	סוגי צורת הדף
ז	הוספת/הסרת שורות
ז	שינוי אוטומטי של צורה בעת הוספת/הסרת שורות
ח	הכנסת הקישורים
ח	איך הוא עובד?
י	קישורים בין טקסטים
יא	הגדרת טקסטים
יא	הוספת טקסטים
יא	הגדרת הקישורים
יא	עריכת קישורים
יב	צורת העבודה המומלץ עם רב טקסט
יב	עמודי מאסטר
יג	עוד פונקציות שמקילים את העימוד
יג	יישור אנכי
יד	הגדרת רמות
טו	הזזת מסגרות אוטומטי
טו	איפוס מסגרת לא מרובע למרובע

התקנה

יש לחלץ את הקובץ zip ולשים את שלוש קובצי jsx בתוך קובץ startup scripts של אינדיזיין. הנתיב שלו:

Windows

This PC > Local Disk (C:) > Program Files > Adobe > Adobe InDesign CC 2015 > Scripts > startup scripts

MacOS

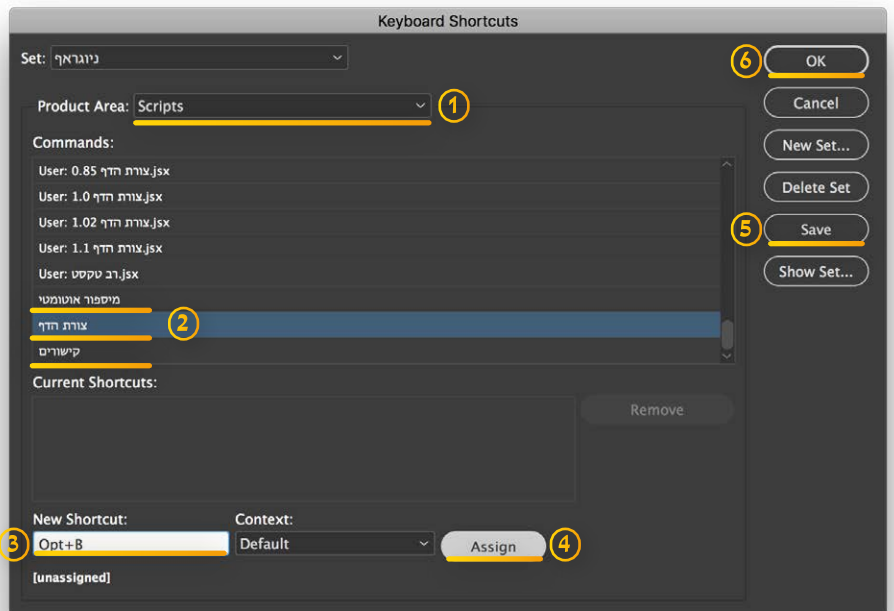
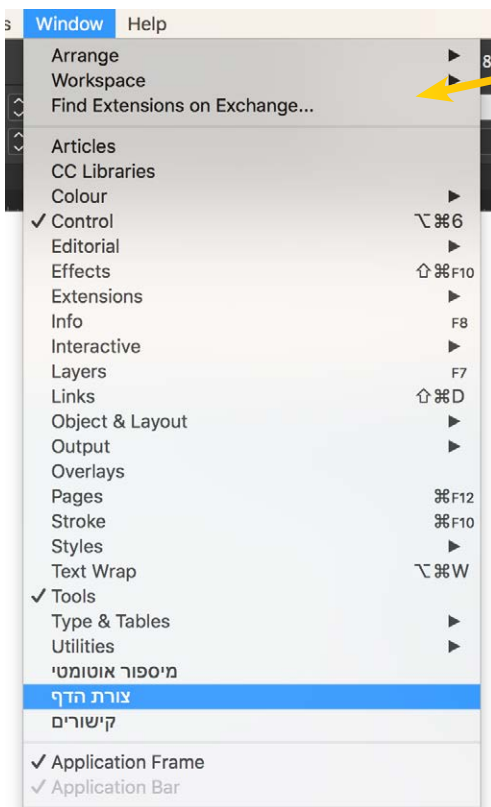
Macintosh HD > Applications > Adobe InDesign CC 2018 > Scripts > startup scripts

יש לפתוח אינדיזיין מחדש אחרי ההתקנה, ויתוספו שלוש פריטים לתפריט Window.

קיצורי מקשים

אפשר להגדיר קיצורי מקשים לפתיחה מהירה של החלוניות.

בחרים Edit > Keyboard Shortcuts

קודם יש לבחור Scripts מהרשימה למעלה [1].

עכשיו תגדירו קיצור לכל חלונית ע"י בחירתו ברשימה למטה [2] (הם נמצאים ממש בסוף הרשימה), והקלדת קיצור למטה [3], ולחיצה על Assign למטה [4].

לסיום יש ללחוץ Save ואח"כ OK בצד ימין [5-6].

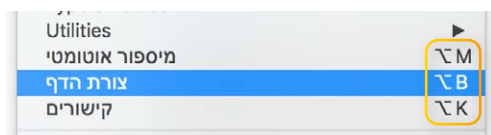
קיצורים מומלצים [שיעבדו בכל מצב, גם במצב טקסט]:

צורת הדף - ALT + B (כמו ברך).

קישורים - ALT + K (כמו קישורים).

מיספור אוטומטי - ALT + M (כמו מיספור).

מעתה תוכלו לראות את הקיצורים גם בתפריט Window של אינדיזיין:

הפעלה

בפעם הראשונה שתפתחו את התוסף, יופיע חלון הפעלה.

יש להכניס שם, וקוד הפעלה שקיבלתם במייל עם רכישת התוסף [צריך חיבור לרשת לצורך ההפעלה].

כל רוכש יוכל להתקין את התוסף גם על יותר ממחשב אחד - בתנאי שכל המחשבים רשומים עם אותו Adobe ID.

הפעלה

נא להכניס שם [כמו שהוכנס באתר]:

נא להכניס קוד הפעלה:

בטל
OK

היות שבמוצר הזה נכנס הרבה הרבה חודשים של עמל ויגיעה כדי שיצא מתחת ידינו דבר מתוקן, בקשתינו שטוחה מאחינו בני"י לרכוש את המוצר כדין, ולא להשתמש אתו באופן לא חוקי.

וְשֵׂאֲרִית יִשְׂרָאֵל לֹא יַעֲשׂוּ עִוְלָה

DISCLAIMER

THIS SOFTWARE IS PROVIDED BY THE COPYRIGHT HOLDERS AND CONTRIBUTORS "AS IS" AND ANY EXPRESS OR IMPLIED WARRANTIES, INCLUDING, BUT NOT LIMITED TO, THE IMPLIED WARRANTIES OF MERCHANTABILITY AND FITNESS FOR A PARTICULAR PURPOSE ARE DISCLAIMED. IN NO EVENT SHALL THE COPYRIGHT OWNER OR CONTRIBUTORS BE LIABLE FOR ANY DIRECT, INDIRECT, INCIDENTAL, SPECIAL, EXEMPLARY, OR CONSEQUENTIAL DAMAGES (INCLUDING, BUT NOT LIMITED TO, PROCUREMENT OF SUBSTITUTE GOODS OR SERVICES; LOSS OF USE, DATA, OR PROFITS; OR BUSINESS INTERRUPTION) HOWEVER CAUSED AND ON ANY THEORY OF LIABILITY, WHETHER IN CONTRACT, STRICT LIABILITY, OR TORT (INCLUDING NEGLIGENCE OR OTHERWISE) ARISING IN ANY WAY OUT OF THE USE OF THIS SOFTWARE, EVEN IF ADVISED OF THE POSSIBILITY OF SUCH DAMAGE.

צעדים ראשונים...

עשיית ברך - 2 טקסטים

- בוחרים שתי תיבות טקסט שמונחים זה ליד זה [תמונה 1], ולוחצים על "החל ברך", והתוצאה - המסגרת הארוך יכנס מתחת המסגרת הקצר [תמונה 2].

1

(א) לעבודת בוראו. כי לכך נברא האדם, כמו שאמר הכתוב: "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו" וגו'. ואף אם ישיאנו יצרו בחורף לומר: איך תעמוד בבוקר, כי הקור גדול; או ישיאנו בקיץ לומר: איך תעמוד ממיטתך, ועדיין לא שבעת משנתך? יתגבר עליו ואל ישמע לו, ויחשוב בנפשו: אילו היה נצרך לעמוד לשרת לפני מלך בשר ודם, כמה היה זהיר וזריז לעמוד בהשכמה להכין עצמו לעבודתו; כל שכן וקל וחומר בן בנו של קל וחומר לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה. (ב) השחר. בשל"ה כתב סוד, לחבר יום ולילה בתורה או בתפילה, הן בבוקר הן בערב. ומיד כשיתעורר משנתו ואינו רוצה לישן, יטול ידיו, אף שנשאר מושכב. ומכל שכן שלא ילך ארבע אמות בלי נטילת ידים. וצריך מאד לזהר בזה. ובזהר הקדוש מפליג עבור זה בעונשו למאד, כי הוא משהה על עצמו רוח הטומאה. ומכל מקום, חלילה לעבור שום איסור עבור חסרון נטילת ידיים, כגון לעצור עצמו מלהשתין על ידי זה, או ליקח מים שהכין חברו עבור עצמו, אם לא שברור לו שיתן תיכף תמורתם אחרים. ויש שנכשלין בזה. אם אירע שהמים רחוקים ואין לו מי שיקרבם אליו, נהגו קצת מבעלי הנפש שהולכים פחות פחות מארבע אמות. וכתב השערי

סעיף א * שיהא הוא מעורר השחר. נכון מאד לזהר לומר קודם כל ג' תפלות הודאת היה"ר המבואר בירושלמי פ' תפלת השחר דהיינו בשחרית מודה אני לפניך ד' או"א שהוצאתני מאפלה לאורה. ובמנחה מודה אני וכו' שכשם שזיכיתני לראות כשהחמה במזרח כך זכיתי לראותה במערב. בערבית יה"ר כו' כשם שהייתי באפילה והוצאתני לאורה כן תוציאני מאפילה לאורה: * הוא כלל גדול בתורה וכו'. הרוצה לקיים שויתי כראוי יודרו לקיים מה שנכתוב בשם ספר החינוך ומפני גדול חביבותם העתיקום כמה גדולים בספריהם וז"ל החינוך [בהקדמתו] ובסימן כ"ה כ"ו תי"ז תי"ח תל"ב תפ"ן שש מצות חיונן תמידי לא

2

(א) לעבודת בוראו. כי לכך נברא האדם, כמו שאמר הכתוב: "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו" וגו'. ואף אם ישיאנו יצרו בחורף לומר: איך תעמוד בבוקר, כי הקור גדול; או ישיאנו בקיץ לומר: איך תעמוד ממיטתך, ועדיין לא שבעת משנתך? יתגבר עליו ואל ישמע לו, ויחשוב בנפשו: אילו היה נצרך לעמוד לשרת לפני מלך בשר ודם, כמה היה זהיר וזריז לעמוד בהשכמה להכין עצמו לעבודתו; כל שכן וקל וחומר בן בנו של קל וחומר לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה. (ב) השחר. בשל"ה כתב סוד, לחבר יום ולילה בתורה או בתפילה, הן בבוקר הן בערב. ומיד כשיתעורר משנתו ואינו רוצה לישן, יטול ידיו, אף שנשאר מושכב. ומכל שכן שלא ילך ארבע אמות בלי נטילת ידים. וצריך מאד לזהר בזה. ובזהר הקדוש מפליג עבור זה בעונשו למאד, כי הוא משהה על עצמו רוח הטומאה. ומכל מקום, חלילה לעצור עצמו מלהשתין על ידי זה, או ליקח מים שהכין חברו עבור עצמו, אם לא שברור לו שיתן תיכף תמורתם אחרים. ויש שנכשלין בזה. אם אירע שהמים רחוקים ואין לו מי שיקרבם אליו, נהגו קצת מבעלי הנפש שהולכים פחות פחות מארבע אמות. וכתב השערי תשובה על זה דלא נהירא, דעדיף יותר שילכו במרוצה, שלא להשהות רוח רעה על ידיו. יש אומרים דלעניין זה אמרינן כולא ביתא כארבע אמות דמי, אבל אין לסמוך על זה כי אם בשעת הדחק. אם אירע כשמשכים בלילה שאין לו מים ליטול ידיו שלוש פעמים כראוי להעביר רוח הטומאה, אף על פי כן חלילה לו לבטל מדברי תורה משום זה עד שיאיר היום, אלא יטול מעט או ינקח ידיו בכל מידי דמגקי ויברך וילמוד, כדין התלמוד והפוסקים. (ג) שהציבור מתפללין. היינו אף על פי שלא יעבור זמן תפילה, מכל מקום מצווה עם הציבור. ועיין לקמן סוף ס"ק ט'. (ד) הצדיקים. דהיינו שיצייר

סעיף א * שיהא הוא מעורר השחר. נכון מאד לזהר לומר קודם כל ג' תפלות הודאת היה"ר המבואר בירושלמי פ' תפלת השחר דהיינו בשחרית מודה אני לפניך ד' או"א שהוצאתני מאפלה לאורה. ובמנחה מודה אני וכו' שכשם שזיכיתני לראות כשהחמה במזרח כך זכיתי לראותה במערב. בערבית יה"ר כו' כשם שהייתי באפילה והוצאתני לאורה כן תוציאני מאפילה לאורה: * הוא כלל גדול בתורה וכו'. הרוצה לקיים שויתי כראוי יודרו לקיים מה שנכתוב בשם ספר החינוך ומפני גדול חביבותם העתיקום כמה גדולים בספריהם וז"ל החינוך [בהקדמתו] ובסימן כ"ה כ"ו תי"ז תי"ח תל"ב תפ"ן שש מצות חיונן תמידי לא

עשיית ברך - 3 טקסטים

- בוחרים שלוש תיבות טקסט שמונחים זה ליד זה [תמונה 3], ולוחצים על "החל ברך", והתוצאה - המסגרת הארוך יכנס מתחת המסגרות הקצרות [תמונה 4].

לא שעה אחת קודם שתלך מן הגוף וזוהי הקדשה שורה עליהם ואומרי' העמידות קודם שנפטרין (קיד פ"ט) וצ"ע, ובפסקי דר' אליעזר (פ"ג) אין הנפש יולאה ממנו הגוף עד שמלאה את הסניעה, וממדרש במדרש רבה פ"א וימנע' כחוצות נפשו (קיד פ"ט) וקאמר ספקי'ם ושלש כחות של מלאכי' יולאים לקראתם, ובסוף ספרי קאמר וראית את אלוהי לימתי הראהו סמוך ליימתי, הא למדת שהממית רואים, וכן אומר במדרש כי לימוד דבור מגלגל לו את הקץ כשעת מיתה, וכן (קדושין פ"ט) עשרה יחסין כי זה הוא הקץ ניהא נפשיה דרבינו: דיות הנושאות, דריש ותי מן שמי לגולס: הריני כמסויף על דבריו אף מלאכי השבת, תימה מה מוספתא היא זאת שאני יודע מבי"ש דמיות שהן יותר קדושים ממלאכי' כדמוכס פ' מראש דיומא (ט) כדכשת פא אל צינות לנגלל, וכן באיכה רבנא, ונראה כניסת הספרי דמנא לשון דרש ותי על מלאכי השבת, ומנא אחרון מוסויף אף מיות ומלאכי השבת, מיהו גם לנירסא זו יש ליישב דהוה ק"ד כיון שמלאכי השבת עושין שליחומו של

א אוציא את כולם ולא אוציא את מלאכי השרת, שאין משה יכול להיכנס למקומו עד שיקרא תלמוד לומר: קול לו קול אלי, משה היה שומע את הקול ואין כל אלו שומעין את הקול: מאהל מועד מלמד שהיה הקול נפסק ולא היה יוצא חוץ מאהל מועד. יכול מפני שהיה נמוך? תלמוד לומר: וישמע את הקול, שאין תלמוד לומר הקול, אלא הקול המתפרש בכתובים. ומתו הקול המתפרש בכתובים? קול ה' בכה, קול ה' בהדר, קול ה' שובר ארום וישבר ה' את ארזי הלבנון. קול ה' חוצב להבות אש. אם כן למה נאמר מאהל מועד? מלמד שהיה הקול נפסק ולא היה יוצא חוץ לאהל:

א כיוצא בו אתה אומר: וקול כנפי הכרוכים נשמע עד החצר החיצונה. יכול מפני שהיה הקול נמוך? תלמוד לומר: בקול אל שדי בדברו. וא"כ למה נאמר עד החצר החיצונה? אלא כיון שהיה מגיע עד החצר החיצונה היה נפסק:

יב מאהל מועד יכול מכל הבית? תלמוד לומר: מעל הכפרת. אי מעל הכפרת יכול מעל הכפרת כולה? תלמוד לומר: מבין שני הכרוכים, דברי רבי עקיבא. אמר שמעון בן עזאי: איני כמושיב על דברי רבי, אלא כמסויף על דבריו, הכבוד שנאמר בו: הלא את השמים ואת הארץ אני מלא [נאום ה'] ראה חיבתן של ישראל להיכן גרמה לכבוד הזה המרובה כל־דחק לראות מדבר מעל הכפרת מבין שני הכרוכים. רבי דוסא אומר: הרי הוא אומר: כי לא יראני האדם וחי, בהייהם אינן רואים אבל רואים בשעת מיתתן. וכן הוא אומר: לפני יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה. ר' עקיבא אומר: כי לא יראני האדם וחי, אף חיות (הקדש) הנושאות אינן רואות את הכבוד. אמר רבי שמעון בן עזאי: איני כמושיב על דברי רבי אלא כמסויף על דבריו, כי לא יראני האדם וחי, אף מלאכי השרת שהייהם חיי העולם אינן רואין

3 לו ומכיו אלו: י יכול מפני שהקול נמוך וכו': יב יכול משה יכול להיכנס למקומו עד שיקרא תלמוד לומר: קול לו קול אלי, משה היה שומע את הקול ואין כל אלו שומעין את הקול: מאהל מועד מלמד שהיה הקול נפסק ולא היה יוצא חוץ מאהל מועד. יכול מפני שהיה נמוך? תלמוד לומר: וישמע את הקול, שאין תלמוד לומר הקול, אלא הקול המתפרש בכתובים. ומתו הקול המתפרש בכתובים? קול ה' בכה, קול ה' בהדר, קול ה' שובר ארום וישבר ה' את ארזי הלבנון. קול ה' חוצב להבות אש. אם כן למה נאמר מאהל מועד? מלמד שהיה הקול נפסק ולא היה יוצא חוץ לאהל:

א כיוצא בו אתה אומר: וקול כנפי הכרוכים נשמע עד החצר החיצונה. יכול מפני שהיה הקול נמוך? תלמוד לומר: בקול אל שדי בדברו. וא"כ למה נאמר עד החצר החיצונה? אלא כיון שהיה מגיע עד החצר החיצונה היה נפסק:

יב מאהל מועד יכול מכל הבית? תלמוד לומר: מעל הכפרת. אי מעל הכפרת יכול מעל הכפרת כולה? תלמוד לומר: מבין שני הכרוכים, דברי רבי עקיבא. אמר שמעון בן עזאי: איני כמושיב על דברי רבי, אלא כמסויף על דבריו, הכבוד שנאמר בו: הלא את השמים ואת הארץ אני מלא [נאום ה'] ראה חיבתן של ישראל להיכן גרמה לכבוד הזה המרובה כל־דחק לראות מדבר מעל הכפרת מבין שני הכרוכים. רבי דוסא אומר: הרי הוא אומר: כי לא יראני האדם וחי, בהייהם אינן רואים אבל רואים בשעת מיתתן. וכן הוא אומר: לפני יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה. ר' עקיבא אומר: כי לא יראני האדם וחי, אף חיות (הקדש) הנושאות אינן רואות את הכבוד. אמר רבי שמעון בן עזאי: איני כמושיב על דברי רבי אלא כמסויף על דבריו, כי לא יראני האדם וחי, אף מלאכי השרת שהייהם חיי העולם אינן רואין

שליטה על הרווחים

בהגדרות הסקריפט אפשר להגדיר הרווח שבין המסגרות [ב-points], ריווח עליון, צדדים, ותחתון:

הגדרות

רווחים	צד	עליון
תחתון	8	15
רווח בין רמות: 10		
☐ הצי אובייקטים תחתונים		
☐ והתאים לשוליים תחתון		
<input type="button" value="בטל"/>		<input type="button" value="OK"/>

לא שעה אחת קודם שתלך מן הגוף וזוהי הקדשה שורה עליהם ואומרי' העמידות קודם שנפטרין (קיד פ"ט) וצ"ע, ובפסקי דר' אליעזר (פ"ג) אין הנפש יולאה ממנו הגוף עד שמלאה את הסניעה, וממדרש במדרש רבה פ"א וימנע' כחוצות נפשו (קיד פ"ט) וקאמר ספקי'ם ושלש כחות של מלאכי' יולאים לקראתם, ובסוף ספרי קאמר וראית את אלוהי לימתי הראהו סמוך ליימתי, הא למדת שהממית רואים, וכן אומר במדרש כי לימוד דבור מגלגל לו את הקץ כשעת מיתה, וכן (קדושין פ"ט) עשרה יחסין כי זה הוא הקץ ניהא נפשיה דרבינו: דיות הנושאות, דריש ותי מן שמי לגולס: הריני כמסויף על דבריו אף מלאכי השבת, תימה מה מוספתא היא זאת שאני יודע מבי"ש דמיות שהן יותר קדושים ממלאכי' כדמוכס פ' מראש דיומא (ט) כדכשת פא אל צינות לנגלל, וכן באיכה רבנא, ונראה כניסת הספרי דמנא לשון דרש ותי על מלאכי השבת, ומנא אחרון מוסויף אף מיות ומלאכי השבת, מיהו גם לנירסא זו יש ליישב דהוה ק"ד כיון שמלאכי השבת עושין שליחומו של

א אוציא את כולם ולא אוציא את מלאכי השרת, שאין משה יכול להיכנס למקומו עד שיקרא תלמוד לומר: קול לו קול אלי, משה היה שומע את הקול ואין כל אלו שומעין את הקול: מאהל מועד מלמד שהיה הקול נפסק ולא היה יוצא חוץ מאהל מועד. יכול מפני שהיה נמוך? תלמוד לומר: וישמע את הקול, שאין תלמוד לומר הקול, אלא הקול המתפרש בכתובים. ומתו הקול המתפרש בכתובים? קול ה' בכה, קול ה' בהדר, קול ה' שובר ארום וישבר ה' את ארזי הלבנון. קול ה' חוצב להבות אש. אם כן למה נאמר מאהל מועד? מלמד שהיה הקול נפסק ולא היה יוצא חוץ לאהל:

א כיוצא בו אתה אומר: וקול כנפי הכרוכים נשמע עד החצר החיצונה. יכול מפני שהיה הקול נמוך? תלמוד לומר: בקול אל שדי בדברו. וא"כ למה נאמר עד החצר החיצונה? אלא כיון שהיה מגיע עד החצר החיצונה היה נפסק:

יב מאהל מועד יכול מכל הבית? תלמוד לומר: מעל הכפרת. אי מעל הכפרת יכול מעל הכפרת כולה? תלמוד לומר: מבין שני הכרוכים, דברי רבי עקיבא. אמר שמעון בן עזאי: איני כמושיב על דברי רבי, אלא כמסויף על דבריו, הכבוד שנאמר בו: הלא את השמים ואת הארץ אני מלא [נאום ה'] ראה חיבתן של ישראל להיכן גרמה לכבוד הזה המרובה כל־דחק לראות מדבר מעל הכפרת מבין שני הכרוכים. רבי דוסא אומר: הרי הוא אומר: כי לא יראני האדם וחי, בהייהם אינן רואים אבל רואים בשעת מיתתן. וכן הוא אומר: לפני יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה. ר' עקיבא אומר: כי לא יראני האדם וחי, אף חיות (הקדש) הנושאות אינן רואות את הכבוד. אמר רבי שמעון בן עזאי: איני כמושיב על דברי רבי אלא כמסויף על דבריו, כי לא יראני האדם וחי, אף מלאכי השרת שהייהם חיי העולם אינן רואין

יג לאמר צא ואמור להם דברי כבושים, בשבילכם מדבר עמי, שכן מצונו שכל ל"ח שנה שהיו ישראל כבנודים לא היה מדבר עם משה, שנאמר: ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם ויזכר ה' אלי לאמר. אלעזר בן אחווי אומר: יכול היה מדבר עמו לצורך עצמו? תלמוד לומר: לאמר לאמר לישראל, לא היה מדבר עמו, היה מדבר עמו לצורך עצמו. דבר אחר: לאמר צא ואמור להם והשיבני. ומנין שהיה משה יוצא ומדבר עימהם? שנאמר: ויצא וזכר אל בני ישראל את אשר יצוה. ומנין שהיה משה משיב דברים לפני הגבורה? שנאמר: וישב משה את דברי העם אל ה'.

4 אלו: י יכול מפני שהקול נמוך וכו': יב יכול משה יכול להיכנס למקומו עד שיקרא תלמוד לומר: קול לו קול אלי, משה היה שומע את הקול ואין כל אלו שומעין את הקול: מאהל מועד מלמד שהיה הקול נפסק ולא היה יוצא חוץ מאהל מועד. יכול מפני שהיה נמוך? תלמוד לומר: וישמע את הקול, שאין תלמוד לומר הקול, אלא הקול המתפרש בכתובים. ומתו הקול המתפרש בכתובים? קול ה' בכה, קול ה' בהדר, קול ה' שובר ארום וישבר ה' את ארזי הלבנון. קול ה' חוצב להבות אש. אם כן למה נאמר מאהל מועד? מלמד שהיה הקול נפסק ולא היה יוצא חוץ לאהל:

א כיוצא בו אתה אומר: וקול כנפי הכרוכים נשמע עד החצר החיצונה. יכול מפני שהיה הקול נמוך? תלמוד לומר: בקול אל שדי בדברו. וא"כ למה נאמר עד החצר החיצונה? אלא כיון שהיה מגיע עד החצר החיצונה היה נפסק:

יב מאהל מועד יכול מכל הבית? תלמוד לומר: מעל הכפרת. אי מעל הכפרת יכול מעל הכפרת כולה? תלמוד לומר: מבין שני הכרוכים, דברי רבי עקיבא. אמר שמעון בן עזאי: איני כמושיב על דברי רבי, אלא כמסויף על דבריו, הכבוד שנאמר בו: הלא את השמים ואת הארץ אני מלא [נאום ה'] ראה חיבתן של ישראל להיכן גרמה לכבוד הזה המרובה כל־דחק לראות מדבר מעל הכפרת מבין שני הכרוכים. רבי דוסא אומר: הרי הוא אומר: כי לא יראני האדם וחי, בהייהם אינן רואים אבל רואים בשעת מיתתן. וכן הוא אומר: לפני יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה. ר' עקיבא אומר: כי לא יראני האדם וחי, אף חיות (הקדש) הנושאות אינן רואות את הכבוד. אמר רבי שמעון בן עזאי: איני כמושיב על דברי רבי אלא כמסויף על דבריו, כי לא יראני האדם וחי, אף מלאכי השרת שהייהם חיי העולם אינן רואין

ריווח עליון

ריווח צדדים

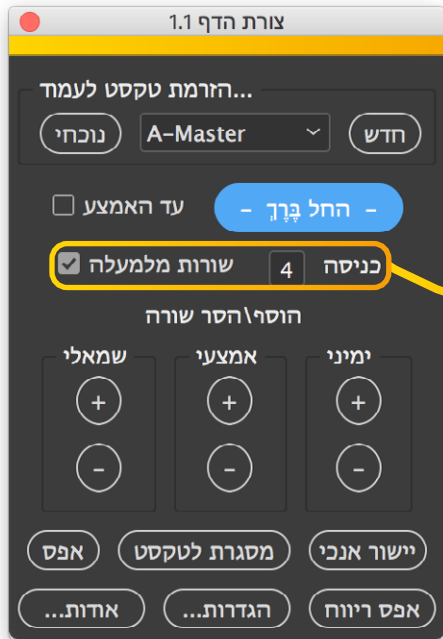
ריווח תחתון

גם אחרי שכבר נעשה ברך, אפשר לשנות הריווחים ע"י שינוי המספרים בהגדרות, ולחיצה שוב על "החל ברך" (עם המסגרות בבחירה) יעדכן את הריווחים.

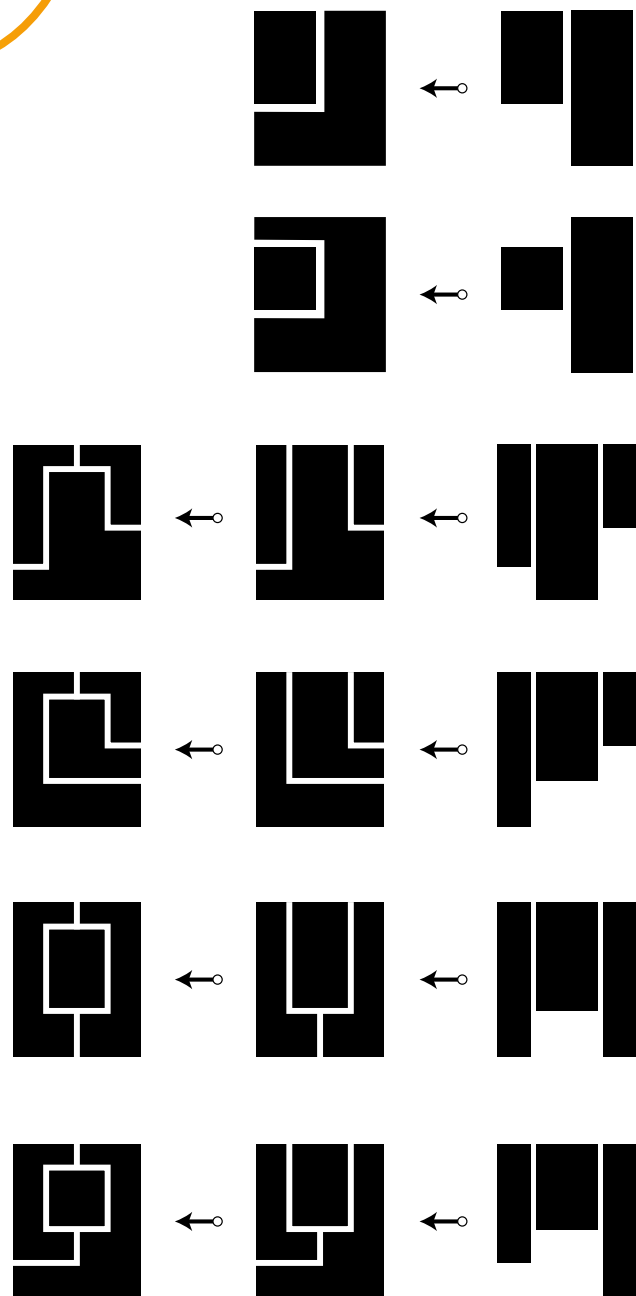
סוגי צורת הדף

בעימוד עם שתי טקסטים סביב טקסט אמצעי יש הרבה סוגי צורות שמצטרפים כדי לסדר את כל הטקסטים [שתלוי בכל עמוד לפי הכמות של כל טקסט].

להלן טבלה שמראה את כל האופנים:

<p>"החל ברך" [עם כניסה מלמעלה]</p>	<p>"החל ברך" [בלי כניסה מלמעלה]</p>	<p>בחרתם מסגרות אלו</p>
---	--	--------------------------------

הוספת/הסרת שורות

עכשיו [עם שתי/שלוש המסגרות בבחירה] אפשר להוסיף/להחסיר שורה ע"י הכפתורים "+ ו-" לכל מסגרת.

- אם יש מסגרת אחד בבחירה - יהיה רק זוג אחד של כפתורים.
- אם יש שתי מסגרות בבחירה - יהיו שתי זוגות של כפתורים (חיצוני - המסגרת החיצוני שמסובב את המסגרת הפנימי).
- אם יש שלוש מסגרות בבחירה - יהיו שלוש זוגות של כפתורים (ימיני, אמצעי ושמאלי).

לחיצה על + או - יוסיף/יחסיר שורה אחת.

לחיצה על + או - ביחד עם מקש ALT יוסיף/יחסיר ארבע שורות בבת אחת.

לחיצה על + או - ביחד עם מקש SHIFT יוסיף/יחסיר שורה בלי להתאים את המסגרת השני.

לחיצה על + או - ביחד עם מקשים ALT ו-SHIFT יוסיף/יחסיר ארבע שורות בלי להתאים את המסגרת השני.

חדש! [אדר א' תשע"ט]

הוספת מקש COMMAND / CONTROL יוסיף/יחסיר שורות בלי להזיז אובייקטים הנמצאים מתחת המסגרות (ראה עמוד טו).

שינוי אוטומטי של צורה בעת הוספת/הסרת שורות

- מה קורה כשאתם מוסיפים שורה לאמצעי במצב זה [תמונה 5]?

5 וכתיב אל... קול עב וממלא כל בית, א"י פעמים ממונה פעמים ממערב אלא בבושף על דבריו. שמתלמדו הנין דבר מתוך דבר כי שמוע היה משמע לגרשומא שאינו מדבר עמהם מכל אורכי אומתי הראשו סמוך לקתה, הא למדת שהמטיס רואים וכן אומר מדרש כי ליתיד דבזו מגלן לו את הקן נשפת מיתה, וכן קדושין ג"ס פ' עשרה יחסין כי הו הקא תיחא נפשיה דרבי כ"י חיות הנישואות. דריש ותי מי שמי לטולס. היניי כמוסיף על דבריו אף מלאכי השרת, תימה מה מוספתה היא זאת שאני יודע מ"כ"ש דהיות שכן יומר קדושים ממלאכי כדמותה פ' בתרא דיומא (ט) בדריש פא אל ביתה לנגל, וכן מאיכא דרמי, ונראה כנירסא. הספרי דתנא לאשון דריש ותי על מלאכי השרת, ותנא אחרון מוסף אף חיות ומלאכי השרת, מיחא וזאמרי' העמידות קודם שנשער' לג"ש, ובפיקוי דבי' אלעזר. (ב)

6 וכל פניו שהקול נמוך וכו': יב יבול מכל... קול עב וממלא כל בית, א"י פעמים ממונה פעמים ממערב אלא בבושף על דבריו. שמתלמדו הנין דבר מתוך דבר כי שמוע היה משמע לגרשומא שאינו מדבר עמהם מכל אורכי אומתי הראשו סמוך לקתה, הא למדת שהמטיס רואים וכן אומר מדרש כי ליתיד דבזו מגלן לו את הקן נשפת מיתה, וכן קדושין ג"ס פ' עשרה יחסין כי הו הקא תיחא נפשיה דרבי כ"י חיות הנישואות. דריש ותי מי שמי לטולס. היניי כמוסיף על דבריו אף מלאכי השרת, תימה מה מוספתה היא זאת שאני יודע מ"כ"ש דהיות שכן יומר קדושים ממלאכי כדמותה פ' בתרא דיומא (ט) בדריש פא אל ביתה לנגל, וכן מאיכא דרמי, ונראה כנירסא. הספרי דתנא לאשון דריש ותי על מלאכי השרת, ותנא אחרון מוסף אף חיות ומלאכי השרת, מיחא וזאמרי' העמידות קודם שנשער' לג"ש, ובפיקוי דבי' אלעזר. (ב)

א"י כיוצא בו אתה אומר: וקול כנפי הכרובים נשמע עד החצר החיצונה. יכול מפני שהיה הקול נמוך? תלמוד לומר: כקול אל שדי בדבריו וא"כ למה נאמר עד החצר החיצונה? אלא כיון שהיה מגיע עד החצר החיצונה היה נפסק: י"ב מאהל מועד יכול מכל הבית? תלמוד לומר: מעל הכפרת. אי מעל הכפרת יכול מעל הכפרת כולה? תלמוד לומר: מבין שני הכרובים, דברי רבי עקיבא. אמר שמעון בן עזאי: איני כמשביע על דברי רבי, אלא כמוסיף על דבריו, הכבוד שנאמר בו: הלא את השמשים ואת הארץ אני מלא (נאום ה') ראה, יבתן של ישראל לתיבן גרמה לכבוד. הוה הצרובה כלידקא לרצוה מדבר מניין שני הכרובים. רבי דוסא

5 וכתיב אל... קול עב וממלא כל בית, א"י פעמים ממונה פעמים ממערב אלא בבושף על דבריו. שמתלמדו הנין דבר מתוך דבר כי שמוע היה משמע לגרשומא שאינו מדבר עמהם מכל אורכי אומתי הראשו סמוך לקתה, הא למדת שהמטיס רואים וכן אומר מדרש כי ליתיד דבזו מגלן לו את הקן נשפת מיתה, וכן קדושין ג"ס פ' עשרה יחסין כי הו הקא תיחא נפשיה דרבי כ"י חיות הנישואות. דריש ותי מי שמי לטולס. היניי כמוסיף על דבריו אף מלאכי השרת, תימה מה מוספתה היא זאת שאני יודע מ"כ"ש דהיות שכן יומר קדושים ממלאכי כדמותה פ' בתרא דיומא (ט) בדריש פא אל ביתה לנגל, וכן מאיכא דרמי, ונראה כנירסא. הספרי דתנא לאשון דריש ותי על מלאכי השרת, ותנא אחרון מוסף אף חיות ומלאכי השרת, מיחא וזאמרי' העמידות קודם שנשער' לג"ש, ובפיקוי דבי' אלעזר. (ב)

6 וכל פניו שהקול נמוך וכו': יב יבול מכל... קול עב וממלא כל בית, א"י פעמים ממונה פעמים ממערב אלא בבושף על דבריו. שמתלמדו הנין דבר מתוך דבר כי שמוע היה משמע לגרשומא שאינו מדבר עמהם מכל אורכי אומתי הראשו סמוך לקתה, הא למדת שהמטיס רואים וכן אומר מדרש כי ליתיד דבזו מגלן לו את הקן נשפת מיתה, וכן קדושין ג"ס פ' עשרה יחסין כי הו הקא תיחא נפשיה דרבי כ"י חיות הנישואות. דריש ותי מי שמי לטולס. היניי כמוסיף על דבריו אף מלאכי השרת, תימה מה מוספתה היא זאת שאני יודע מ"כ"ש דהיות שכן יומר קדושים ממלאכי כדמותה פ' בתרא דיומא (ט) בדריש פא אל ביתה לנגל, וכן מאיכא דרמי, ונראה כנירסא. הספרי דתנא לאשון דריש ותי על מלאכי השרת, ותנא אחרון מוסף אף חיות ומלאכי השרת, מיחא וזאמרי' העמידות קודם שנשער' לג"ש, ובפיקוי דבי' אלעזר. (ב)

א"י כיוצא בו אתה אומר: וקול כנפי הכרובים נשמע עד החצר החיצונה. יכול מפני שהיה הקול נמוך? תלמוד לומר: כקול אל שדי בדבריו וא"כ למה נאמר עד החצר החיצונה? אלא כיון שהיה מגיע עד החצר החיצונה היה נפסק: י"ב מאהל מועד יכול מכל הבית? תלמוד לומר: מעל הכפרת. אי מעל הכפרת יכול מעל הכפרת כולה? תלמוד לומר: מבין שני הכרובים, דברי רבי עקיבא. אמר שמעון בן עזאי: איני כמשביע על דברי רבי, אלא כמוסיף על דבריו, הכבוד שנאמר בו: הלא את השמשים ואת הארץ אני מלא (נאום ה') ראה, יבתן של ישראל לתיבן גרמה לכבוד. הוה הצרובה כלידקא לרצוה מדבר מניין שני הכרובים. רבי דוסא

תשובה: [תמונה 6] (!)

וככה זה עובד בכל מצב [בין ברך של שתי מסגרות ובין בשלוש מסגרות], המסגרות משתנים באופן דינמי לפי השורות שאתם מוסיפים! [תאמין לי, לא היה קל לעשות את זה...].

נמצא שאפשר להכין צורת הדף בעמוד המאסטר, ואח"כ בתהליך העימוד להוסיף/להחסיר שורות כמה שצריכים, ולהגיע לצורה שונה לגמרי בלי לעת במסגרת!

הכנסת הקישורים

כדי להכניס את הקישורים באופן קל ומהיר - יש את החלון "מיספור אוטומטי".
איך הוא עובד?

(1) מכניסים תו מסויים בטקסט בכל מקום שיש הפניה.

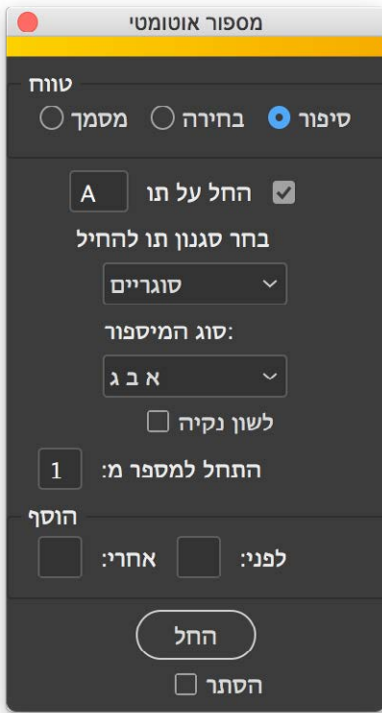
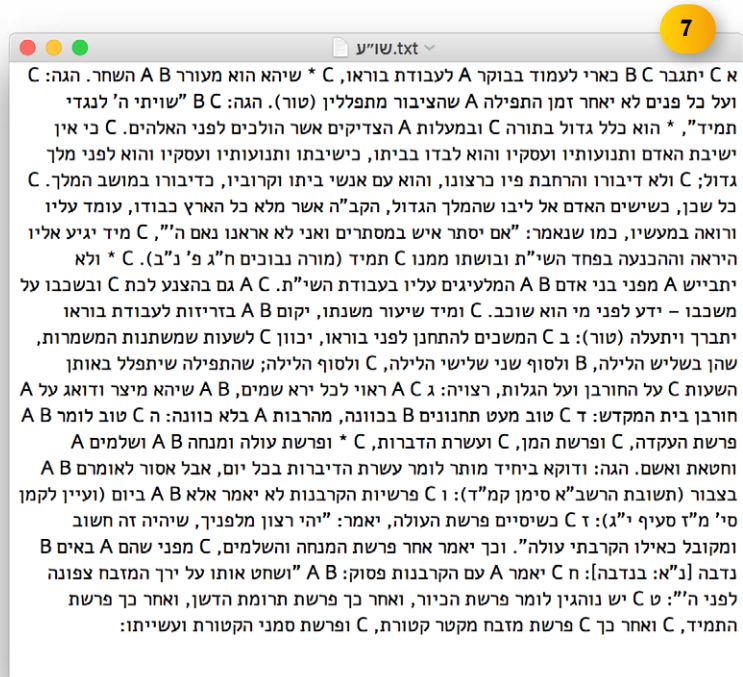
לדוגמא: יש לנו טקסט של שו"ע [תמונה 7].

בכל מקום שיש הפניה למשנ"ב נכניס A.

בכל מקום שיש הפניה לביה"ל נכניס *.

בכל מקום שיש הפניה לבאה"ט נכניס B.

בכל מקום שיש הפניה לגר"א נכניס C.

טיפ

כדי להתחיל המיספור מחדש
[בפרק חדש]:
בוחרים טווח **בחירה**,
ובוחרים רק את הפרק הרצוי
בתוך המסמך, אז עושים
המיספור.

(2) ממקמים את הטקסט באינדיזיין, ומכניסים את הסמן בתוך הטקסט הרצוי.

(3) בחלון "מיספור אוטומטי" בוחרים "החל על תו", ומכניסים את התו הרצוי.

לדוגמא: A

(4) בוחרים סגנון תו להחיל על המיספור.

בוחרים סוג מיספור { 1 2 3 } א ב ג | א. א. ב.]. ועוד אופציות מובנים...

אפשר להוסיף סוגר [או מה שרוצים] לפני או/ו אחרי כל מספר.

5) לוחצים על "החל", ו...זהו, כל התאים הופכים למיספור בפורמט המוגדר!

בוצע בהצלחה

מוספר עד: (כ)

ב. הלכות הנהגת אדם בבקר סימן א

א **יתגבר** C B כארי לעמוד בבוקר (א) לעבודת בוראו, C * שיהא הוא מעורר (ב) השחר. הגה: C ועל כל פנים לא יאחר זמן התפילה (ג) שהציבור מתפללין (טור). הגה: C B "שויתי ה' לנגדי תמיד", * הוא כלל גדול בתורה C ובמעלות (ד) הצדיקים אשר הולכים לפני האלהים. C כי אין ישיבת האדם ותנועותיו ועסקיו והוא לבדו בביתו, כישיבתו ותנועותיו ועסקיו והוא לפני מלך גדול; C ולא דיבורו והרחבת פיו כרצונו, והוא עם אנשי ביתו וקרוביו, כדיבורו במושב המלך. C כל שכן, כשישים האדם אל ליבו שהמלך הגדול, הקב"ה

יש לחזור על הפעולה לכל מיספור שיש בטקסט. אז C ו B ג"כ הופכים למיספור נפרדים בתוך אותו טקסט.

ב. הלכות הנהגת אדם בבקר סימן א

א * **יתגבר** [א] ^ב כארי לעמוד בבוקר (א) לעבודת בוראו, ^ג * שיהא הוא מעורר (ב) [ב] השחר. הגה: ^ד ועל כל פנים לא יאחר זמן התפילה (ג) שהציבור מתפללין (טור). הגה: [ג] ^ה "שויתי ה' לנגדי תמיד", * הוא כלל גדול בתורה ^ו ובמעלות (ד) הצדיקים אשר הולכים לפני האלהים. ^ז כי אין ישיבת האדם ותנועותיו ועסקיו והוא לבדו בביתו, כישיבתו ותנועותיו ועסקיו והוא לפני מלך גדול; ^ח ולא דיבורו והרחבת פיו כרצונו, והוא עם אנשי ביתו וקרוביו, כדיבורו במושב המלך. ^ט כל שכן, כשישים האדם אל ליבו שהמלך הגדול, הקב"ה אשר מלא

בכל שלב אם רוצים לעדכן את המיספור [לכל שינוי שהוא, בין שנוסף מספר באמצע, או שינוי סוג מיספור או סוגריים לפני/אחרי וכו'] **פשוט מניחים את הסמן בתוך אותו טקסט, ולוחצים שוב על "החל" עם ההגדרות הרצויות, והכל יתעדכן!**

רק יש לשים לב לא לבחור "החל על תו", רק לבחור ע"פ סגנון תו [כי עכשיו יש כבר מספרים].

החל על תו

בחר סגנון תו למספר

קישור ביאה"ל

סגנון המיספור:

הסתר

בטקסטים של דיבורי המתחיל, שלא רוצים לראות המיספור, יש ללחוץ על הסתר, והם יעלמו... [הם עדיין קיימים כדי שהקישורים יעבדו, אבל הם נסתרים].

קישורים בין טקסטים

חלון "רב טקסט" יתריע בזמן אמת איזה קישורים חסרים בעמוד על פי הקישורים. הקישורים עובדים באופן מאוד פשוט: ע"י מספר בסגנון תו מסויים בטקסט אחד, למספר בסגנון תו מסויים בטקסט שני [ללא שום קשר להפניות רגילות של אינדיזיין].

לדוגמא: בשו"ע ההפניות למשנ"ב הם בסגנון תו "קישור משנ"ב".

במשנ"ב ההפניות לשו"ע הם בסגנון תו "קישור משנ"ב" (ואפשר להיות גם סגנון תו שונה).

חשוב להשתמש בסגנון תו הזה רק לצורך ההפניות [בטקסט הזה, בטקסטים אחרים אין בעיה]!

הלכות הנהגת אדם בבקר סימן א

א יתגבר ^[א] כארי לעמוד בבוקר ^(א) לעבודת בוראו, ^ג *שיהא הוא מעורר ^(ב) ^[ב] השחר. הגה: ^ד ועל כל פנים לא יאחר זמן התפילה ^(ג) שהציבור מתפללין (טור).
 הגה: ^[ג] "שויתי ה' לנגדי תמיד", *הוא כלל גדול בתורה ^ד ובמעלות ^(ד) הצדיקים אשר הולכים לפני האלהים. ^ה כי אין ישיבת האדם ותנועותיו ועסקיו והוא לבדו בביתו, כישיבתו ותנועותיו ועסקיו והוא לפני מלך גדול; ^ו ולא דיבורו והרחבת פיו כרצונו, והוא עם אנשי ביתו וקרוביו, כדיבורו במושב המלך. ^ז כל שכן, כשישים האדם אל ליבו שהמלך הגדול, הקב"ה אשר מלא כל הארץ כבודו, עומד עליו ורואה במעשיו, כמו שנאמר: "אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו

ביאורי הגר"א
 סעיף א א יתגבר וכו' לעבודת כו'. כמ"ש בפרק ה' דאבות הוי כו' וגבור כארי לעשות כו'. ב כארי לעמוד. מ"ד פ' בלק, הן עם כלביא יקום וגו' (במדבר כג, כד), עומדים משנתם. עומדים כאריות, חוטפים ק"ש וממליכים להקב"ה, ומעשיהן כאריות כו'. ג שיהא כו'. ירושלמי פ"ק דברכות מ"מ לא היה שחרא אתיו ומשכה לדוד דמיק.

הוא שדוד אומר: "עורה כבודי עורה הנבל ונגור אעירה שחר", אתער יקרי מן קדם יקריה דמארי, יקרי לא השיב כלום מן קדם אייקרי דבריי. "אעירה שחר". אבא הוינא מעורר שחרא, שחרא לא היה מעורר לי, והיה יצרו מקטרגו. והוא שאמר יתגבר כו'. ועיין ט"ז: ד ועכ"פ כו'. כמ"ש בפר"ק דברכות דף ח' אימתי עת רצון כו' וכן באבות שינה של שחרית כו' מוציאין את האדם מן העולם ובאבות דר"ג פ' כ"א שינה של שחרית כיצד מלמד שלא יתבונן אדם לישן עד שתעבור זמן ק"ש כו' וכן פירש"י שם באבות: ה שויתי כו'. כלל גדול בתורה כמ"ש בברכות ס"ג ד' דרש בר קפרא כו': ו במעלת הצדיקים אשר כו'. כמ"ש איש צדיק תמים את האלהים התהלך נח וכן בחנו וכן באבות אשר התהלכו אבותי לפניו (בראשית מ"ח) והוא כל מעלת הצדיקים: ז כי אין כו'. מיד יגיע כמ"ש בברכות כ"ח ב' י"ד שתהא מורא שמים עליכם כו' ולואי תדעו כו'. ח ולא דבורו. בברכות ס"א א' לעולם יהא דבריו של אדם מועטין לפני הקב"ה כו': ט כ"ש כשישים. כמ"ש בפ"ג דאבות

ביאור הלכה

סעיף א * שיהא הוא מעורר השחר. נכון מאד לזוהר לומר קודם כל ג' תפלות הודאת היה"ד המבואר בירושלמי פ' תפלת השחר דהיינו בשחרית מודה אני לפניך ד' אונ"א שהנאמרו באפלה לאורה. ובמנחה מודה אני וכו' שכשם כשהחמה במזרח כך זכיתי לראותה במערב. כשם שהייתי באפלה והוצאתני לאורה כן לאורה: * הוא כלל גדול בתורה וכו'. הר"ן כראוי יזדרו לקיים מה שנכתוב בשם ספר חבנינות העתיקים כמה גדולים בספריהם וז' ובסימן כ"ה כ"ו תי"ז תי"ח תל"ב תפ"ז שש מצות

משנה ברורה

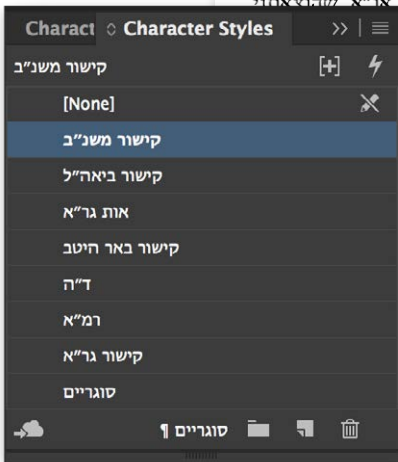
(א) לעבודת בוראו. כי לכך נברא האדם, כמו שאמר הכתוב: "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו" וגו'. ואף אם ישיאנו יצרו בחורף לומר: איך תעמוד בבוקר, כי הקור גדול; או ישיאנו בקיץ לומר: איך תעמוד ממיטתך, ועדיין לא שבעת משנתך? יתגבר עליו ואל ישמע לו, ויחשוב בנפשו: אילו היה נצרך לעמוד לשרת לפני מלך בשר ודם, כמה היה זהיר וזרזו לעמוד בהשכמה להכין עצמו לעבודתו; כל שכן וקל וחומר בן בנו של קל וחומר לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה. **(ב) השחר.** בשל"ה כתב סוד, לחבר יום ולילה בתורה או בתפילה,

הן בבוקר הן בערב. ומיד כשיתעורר משנתו ואינו רוצה לישן, יטול ידיו, אף שנשאר מושכב. ילך ארבע אמות בלי נטילת ידים. וצריך מאד לזוהר בזה. ובזוהר הקדוש מפליג עבור זה בענין הוא משהה על עצמו רוח הטומאה. ומכל מקום, חלילה לעבור שום איסור עבור חסרון נטילת ידים לעצור עצמו מלהשתין על ידי זה, או ליקח מים שהכין חבירו עבור עצמו, אם לא שברור תמורתם אחרים. ויש שנכשלין בזה. אם אירע שהמים רחוקים ואין לו מי שיקרבם אליו, נהגו הנפש שהולכים פחות פחות מארבע אמות. וכתב השערי תשובה על זה דלא נהירא, דעדיף יותר שילכו במרוצה, שלא להשהות רוח רעה על ידיו. יש אומרים דלענין זה אמרינן כולא ביתא כארבע אמות דמי, אבל אין לסמוך על זה כי אם בשעת הדחק. אם אירע כשמשכים בלילה שאין לו מים ליטול ידיו שלוש פעמים כראוי להעביר רוח הטומאה, אף על פי כן חלילה לו לבטל מדברי תורה משום זה עד שיאיר היום, אלא יטול מעט או ינקח ידיו בכל מידי דמנקה ויברך וילמוד, כדין התלמוד והפוסקים. **(ג) שהציבור מתפללין.** היינו אף על פי שלא יעבור זמן תפילה, מכל מקום מצווה עם הציבור. ועיין לקמן סוף ס"ק ט'. **(ד) הצדיקים.** דהיינו שיצייר

באר היטב

סעיף א ^[א] כארי. עיין בהלכות קטנות חלק ב' סימן ג' ובספר בני חייא. ^[ב] השחר. בשל"ה כתב סוד לחבר יום ולילה בתורה או בתפילה הן בבוקר הן בערב. ומיד כשניעור משנתו יטול ידיו ובזה ינצל מהוצאת ש"ז. ומכל שכן אם אינו רוצה לישן אף שנשאר מושכב. בשל"ה. כתב בספר תולעת יעקב, איתא בזוהר: ההולך

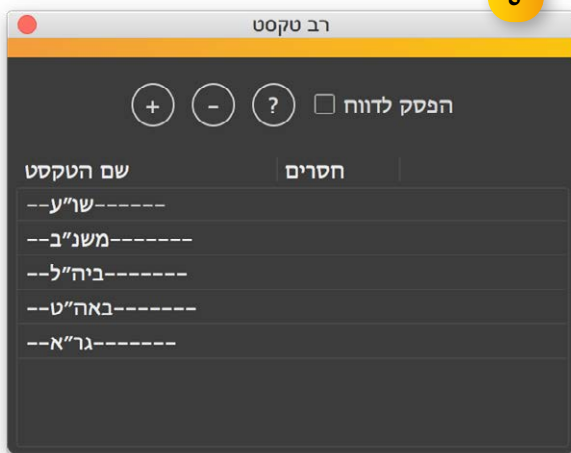
שחרית ד' אמות ולא נטל ידיו חייב כו' עד כאן. ותמה הב"ח על רבינו בית יוסף שלא כתבו. ונראה משום דרובא דרובא אין יכולין לזוהר בכך ומוטב שיהיו שוגגין ואל יהיו מזידין, משום הכי לא כתבו. שיורי כנסת הגדולה וכן כתב דרך חיים, ועיין ביד אהרן סימן ד' בהגהת הטור. ^[ג] שויתי ה'. שיצייר שם הוי"ה

הגדרת טקסטים

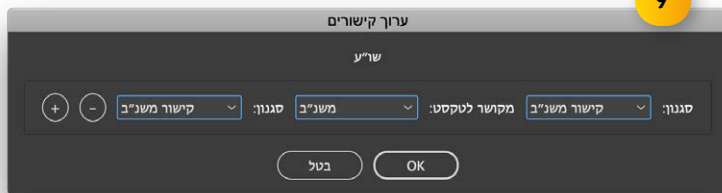
הוספת טקסטים

- 1) פתח חלון "רב טקסט". זה יראה ריק...
- 2) בחר מסגרת אחד מהשו"ע, ולחץ על + [הוסף].
- 3) הכנס שם הטקסט - לדוגמא "שו"ע".
- 4) הטקסט יתוסף לרשימה [תמונה 8].
- 5) תוסיף שאר הטקסטים לרשימה, כדי שיהיו לפחות שני טקסטים ברשימה.

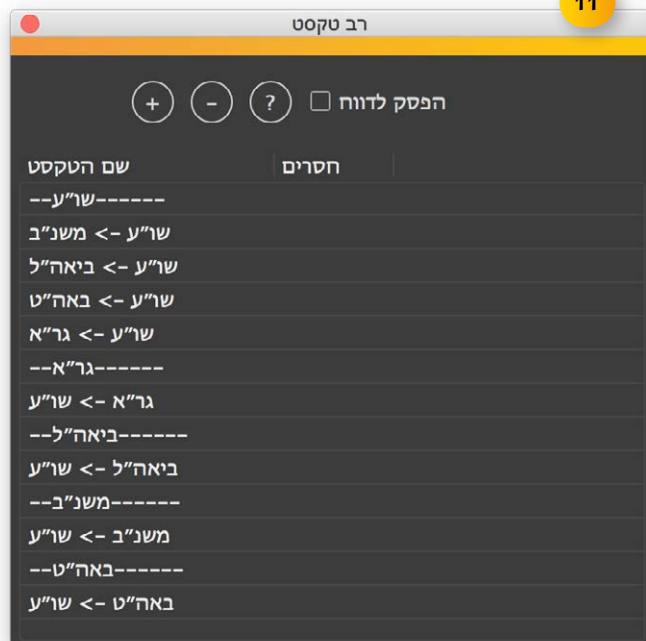
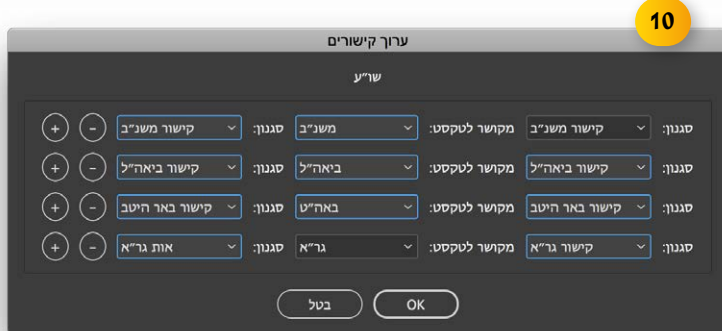
הגדרת הקישורים

- 1) לחץ פעמיים על שם הסיפור ברשימה [תמונה 8], ויפתח חלון לעריכת הקישורים [תמונה 9].
- 2) בוחרים סגנון תו בטקסט הזה [שבו המספרים], מקושר לטקסט [בחר שם הטקסט], וסגנון תו של המספרים בטקסט השני.
- 3) לדוגמא: סגנון "קישור משנ"ב" שבתוך "שו"ע" מקושר לטקסט "משנ"ב" סגנון "קישור משנ"ב" [ויכול להיות גם סגנון שונה].
- 4) אפשר להגדיר יותר קישורים - ע"י לחיצה על כפתור + שבסוף כל שורה [תמונה 10].
- 5) לחיצה על OK יסגור את החלון, ויוסיף את כל הקישורים לרשימה [תמונה 11].
- 6) התוכנה יוסיף לבד את הקישורים לטקסט המקושר [כמו שרואים בתמונה 11].

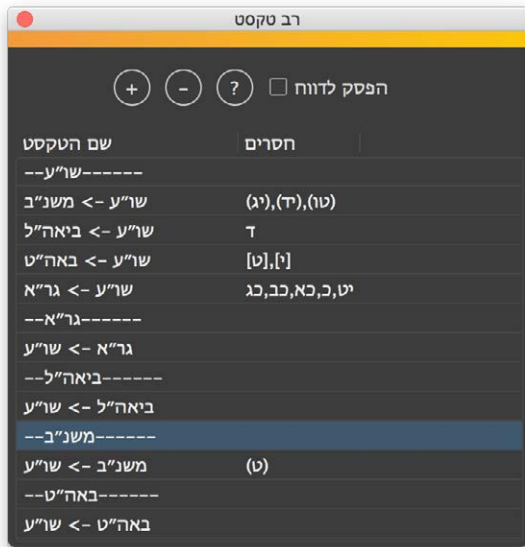
עריכת קישורים

- 1) בכל שלב אפשר לערוך את הקישורים של כל טקסט, ע"י לחיצה פעמיים על שם הטקסט ברשימה [יפתח שוב חלון "ערוך קישורים" - תמונה 10].
- 2) כדי להסיר טקסט מהרשימה [ולמחוק את ההגדרות שלו], יש לבחור אותו ברשימה, וללחוץ על - [הסר]. התוכנה כבר ידאוג להסיר אותו גם מהטקסטים המקושרים.

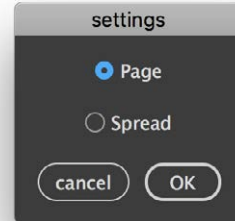
טיפ

אפשר לקשר טקסט אחד לכמה טקסטים אחרים!
 בחלון "ערוך קישורים" [תמונה 9] ברשימה של הטקסטים בוחרים "כל הטקסטים", וזהו! עכשיו הוא מקושר לכל הטקסטים האחרים, ויתריע עליהם.

מעתה החלון יראה לכם [בזמן אמת] כל הקישורים החסרים בעמוד הנוכחי. יש לבחור מסגרת טקסט כדי שהרשימה יתעדכן. בספר כמו "מקראות גדולות" שכל פריסה מקושר יחד [ולא כל עמוד בנפרד], יש לפתוח ההגדרות [כפתור ?] ולבחור spread [תמונה 12].

12

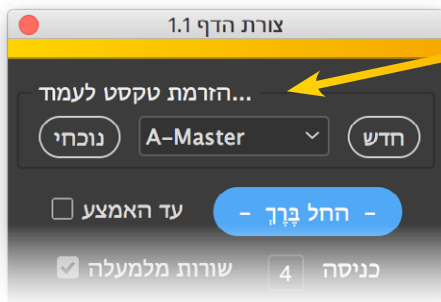
צורת העבודה המומלץ עם רב טקסט

עמודי מאסטר

באינדיזיין מגדירים עמודי מאסטר [Master Pages] שמשמשים כמו תכנית [blueprint] לעמודי המסמך. זה מאוד ממהר ומקיל את העימוד [כידוע].

צעד ראשון בעימוד ספר באינדיזיין הוא הקמת עמודי המאסטר. יש לחשוב מראש כמה סוגי מאסטרים הספר יצטרך. קודם בונים מאסטר ראשון, מייצרים מסגרות טקסט, ובונים את **צורת הדף** בעשיית הברכיים, וכל השאר.

בעימוד רב טקסט צריכים לעבור על כל עמוד ולהוסיף/להחסיר שורות עד שכל הקישורים יכנסו בעמוד. וכדי להשאיר את המסמך כמה שיותר קל מומלץ [לא חייבים!] לעבוד על עמוד ראשון, לגמור את העימוד, ואח"כ לפתוח עמוד [פריסה] חדש. וכן הלאה עד גמר הספר.

כדי למהר את זה, יש את פונקציה הזו: "**הזרמת טקסט לעמוד...**" באמצע יש רשימה של כל עמודי המאסטר של המסמך.

◦ כפתור "**חדש**" יפתח פריסה חדשה, וכל המסגרות ישוחררו [מהמאסטר] ויחוברו אוטומטי לעמוד הקודם.

ואם יש כבר עמודים אחרי העמוד הנוכחי, הכל יחובר לפניו ולאחוריו!

◦ כפתור "**נוכחי**" ישנה את המאסטר של העמוד הנוכחי למאסטר הנבחרת. וכל המסגרות יהיו מחוברים לעמוד הקודם ולעמוד הבא!

לדוגמא: בעימוד משנ"ב יש עמודים שאין להם ביאור-הלכה [רק משנ"ב בשני טורים],

אז עושים מאסטר שני שאין לו ביה"ל [משכפלים את המאסטר הראשון, מוחקים את הביה"ל ומשנים את מסגרת המשנ"ב], ואם רואים שעמוד זה לא צריך ביה"ל, פשוט בוחרים את המאסטר השני מהרשימה, ולוחצים על "**נוכחי**" והעמוד מתחלף, וכל המסגרות יהיו משוחררים ומחוברים לפניהם ולאחריהם!

אם אתם שואלים - איך הוא יודע לאיזה מסגרת כל מסגרת צריך להיות מחובר?

התשובה: ע"י שם הסגנון אובייקט [Object Style].

צריך לתת [בעמוד המאסטר - ואז זה יחול על כל העמודים החדשים] לכל מסגרת טקסט סגנון אובייקט עם שם שלו.

לדוגמא: כל המסגרות של השו"ע יקבלו סגנון אובייקט עם השם שו"ע. וכן כולם. ככה הסקריפט יודע מה צריך להיות מחובר למה.

לסיכום: בונים מאסטר אחד, נותנים למסגרות סגנונות אובייקט. אם צריכים יותר ממאסטר אחד, אפשר לשכפל את המאסטר הראשון, ולשנות בו מה שצריך.

עוד פונקציות שמקילים את העימוד

יישור אנכי

בעימוד רב טקסט יוצא לפעמים שחייבים לסיים עמוד עם שורה אחד פחות באיזה טקסט. אבל עדיין רוצים שכל העמודים יסתיימו למטה בשורה, לשוליים התחתון [1].

צורת הדף 1.1

הזרמת טקסט לעמוד

נוכחי A-Master חדש

עד האמצע החל בן - שורות מלמעלה 4 כניסה 4

הוסרה/סור

שמאלי + - ימיני + - אמצעי + -

אפס מסגרת לטקסט יישור אנכי אפס ריווח הגדרות... אדות...

הלכות הנהגת אדם בבקר סימן א

א יתגבר כארי לעמוד בבוקר לעבודת בוראו, *שיהא הוא מעורר (ב) השחר. הגה: *ועל כל פנים לא יאחר זמן התפילה (ג) שהציבור מתפללין (טור). הגה: *שויתת ה' לנגדי תמיד, *הוא כלל גדול בתורה ובמעלות (ד) הצדיקים אשר הולכים לפני האלהים, *כי אין ישיבת האדם ותנועותיו ועסקיו והוא לבדו בביתו, *כשיבתו ותנועותיו ועסקיו והוא מלך גדול; *ולא דיבורו והרחבת פיו כרצונו, והוא עם אנשי ביתו וקרוביו, כדיבורו במושב המלך. *כל שכן, כשישים האדם אל ליבו שהמלך הגדול, הקב"ה אשר מלא

ביאור הגר"א

סעיף א *שיהא הוא מעורר השחר, *אנא ונא מעורר שחר, שחרא לא היה מעורר לו, והיה יצור מקטנו, וחוה שאמר ותגבר בו, ועיני טו, *כמש"כ בפרק דברכות דף ח' איתו עת רצון כי וכן באבות שניה של שרית כי מוציאן את האדם מן העולם ובאקט דר"פ כ"א שניה של שרית כענין מלמד שלא יתכן אדם לישן עד שתעבור וכן ק"ש כי וכן פירש"י שם באבות, *שויתת ה' כלל גדול בתורה כמש"כ בפרק ט"ז דף כ"ד ברפרא סי', *ובפעולת הצדיקים אשר בו, *כמש"כ איש צדיק תמים את האלהים התהלך וכן בן חנוך וכן באבות אשר התחללו אבות לפניו (בראשית מ"ח) והוא כלל מלת הצדיקים, כי אין בו, מיד

ביאור הלכה

משנה ברורה

סעיף א *שיהא הוא מעורר השחר, *אנא ונא מעורר שחר, שחרא לא היה מעורר לו, והיה יצור מקטנו, וחוה שאמר ותגבר בו, ועיני טו, *כמש"כ בפרק דברכות דף ח' איתו עת רצון כי וכן באבות שניה של שרית כי מוציאן את האדם מן העולם ובאקט דר"פ כ"א שניה של שרית כענין מלמד שלא יתכן אדם לישן עד שתעבור וכן ק"ש כי וכן פירש"י שם באבות, *שויתת ה' כלל גדול בתורה כמש"כ בפרק ט"ז דף כ"ד ברפרא סי', *ובפעולת הצדיקים אשר בו, *כמש"כ איש צדיק תמים את האלהים התהלך וכן בן חנוך וכן באבות אשר התחללו אבות לפניו (בראשית מ"ח) והוא כלל מלת הצדיקים, כי אין בו, מיד

הלכות הנהגת אדם בבקר סימן א

א יתגבר כארי לעמוד בבוקר לעבודת בוראו, *שיהא הוא מעורר (ב) השחר. הגה: *ועל כל פנים לא יאחר זמן התפילה (ג) שהציבור מתפללין (טור). הגה: *שויתת ה' לנגדי תמיד, *הוא כלל גדול בתורה ובמעלות (ד) הצדיקים אשר הולכים לפני האלהים, *כי אין ישיבת האדם ותנועותיו ועסקיו והוא לבדו בביתו, *כשיבתו ותנועותיו ועסקיו והוא מלך גדול; *ולא דיבורו והרחבת פיו כרצונו, והוא עם אנשי ביתו וקרוביו, כדיבורו במושב המלך. *כל שכן, כשישים האדם אל ליבו שהמלך הגדול, הקב"ה אשר מלא

ביאור הגר"א

סעיף א *שיהא הוא מעורר השחר, *אנא ונא מעורר שחר, שחרא לא היה מעורר לו, והיה יצור מקטנו, וחוה שאמר ותגבר בו, ועיני טו, *כמש"כ בפרק דברכות דף ח' איתו עת רצון כי וכן באבות שניה של שרית כי מוציאן את האדם מן העולם ובאקט דר"פ כ"א שניה של שרית כענין מלמד שלא יתכן אדם לישן עד שתעבור וכן ק"ש כי וכן פירש"י שם באבות, *שויתת ה' כלל גדול בתורה כמש"כ בפרק ט"ז דף כ"ד ברפרא סי', *ובפעולת הצדיקים אשר בו, *כמש"כ איש צדיק תמים את האלהים התהלך וכן בן חנוך וכן באבות אשר התחללו אבות לפניו (בראשית מ"ח) והוא כלל מלת הצדיקים, כי אין בו, מיד

ביאור הלכה

משנה ברורה

סעיף א *שיהא הוא מעורר השחר, *אנא ונא מעורר שחר, שחרא לא היה מעורר לו, והיה יצור מקטנו, וחוה שאמר ותגבר בו, ועיני טו, *כמש"כ בפרק דברכות דף ח' איתו עת רצון כי וכן באבות שניה של שרית כי מוציאן את האדם מן העולם ובאקט דר"פ כ"א שניה של שרית כענין מלמד שלא יתכן אדם לישן עד שתעבור וכן ק"ש כי וכן פירש"י שם באבות, *שויתת ה' כלל גדול בתורה כמש"כ בפרק ט"ז דף כ"ד ברפרא סי', *ובפעולת הצדיקים אשר בו, *כמש"כ איש צדיק תמים את האלהים התהלך וכן בן חנוך וכן באבות אשר התחללו אבות לפניו (בראשית מ"ח) והוא כלל מלת הצדיקים, כי אין בו, מיד

באר היטב

שחרית ד' אמות ולא נטל ידיו חייב בו עד כאן, ותמה הב"ח על רבינו בית יוסף שלא כתבו כדברנו. ונראה משום דרובא דרובא אין יכולין ליהור בכך ומוטב שיהיו שוגגין ואל יהיו מזידין, משום הכי לא כתבו שירי כנסת הגדולה וכן כתב דרך חיים, ועיין ביד אהרן סימן ד' בהגהת הטור. [ג]שויתת ה' שניצור שם הו"ה

הלכות הנהגת אדם בבקר סימן א

א יתגבר כארי לעמוד בבוקר לעבודת בוראו, *שיהא הוא מעורר (ב) השחר. הגה: *ועל כל פנים לא יאחר זמן התפילה (ג) שהציבור מתפללין (טור). הגה: *שויתת ה' לנגדי תמיד, *הוא כלל גדול בתורה ובמעלות (ד) הצדיקים אשר הולכים לפני האלהים, *כי אין ישיבת האדם ותנועותיו ועסקיו והוא לבדו בביתו, *כשיבתו ותנועותיו ועסקיו והוא מלך גדול; *ולא דיבורו והרחבת פיו כרצונו, והוא עם אנשי ביתו וקרוביו, כדיבורו במושב המלך. *כל שכן, כשישים האדם אל ליבו שהמלך הגדול, הקב"ה אשר מלא

ביאור הגר"א

סעיף א *שיהא הוא מעורר השחר, *אנא ונא מעורר שחר, שחרא לא היה מעורר לו, והיה יצור מקטנו, וחוה שאמר ותגבר בו, ועיני טו, *כמש"כ בפרק דברכות דף ח' איתו עת רצון כי וכן באבות שניה של שרית כי מוציאן את האדם מן העולם ובאקט דר"פ כ"א שניה של שרית כענין מלמד שלא יתכן אדם לישן עד שתעבור וכן ק"ש כי וכן פירש"י שם באבות, *שויתת ה' כלל גדול בתורה כמש"כ בפרק ט"ז דף כ"ד ברפרא סי', *ובפעולת הצדיקים אשר בו, *כמש"כ איש צדיק תמים את האלהים התהלך וכן בן חנוך וכן באבות אשר התחללו אבות לפניו (בראשית מ"ח) והוא כלל מלת הצדיקים, כי אין בו, מיד

ביאור הלכה

משנה ברורה

סעיף א *שיהא הוא מעורר השחר, *אנא ונא מעורר שחר, שחרא לא היה מעורר לו, והיה יצור מקטנו, וחוה שאמר ותגבר בו, ועיני טו, *כמש"כ בפרק דברכות דף ח' איתו עת רצון כי וכן באבות שניה של שרית כי מוציאן את האדם מן העולם ובאקט דר"פ כ"א שניה של שרית כענין מלמד שלא יתכן אדם לישן עד שתעבור וכן ק"ש כי וכן פירש"י שם באבות, *שויתת ה' כלל גדול בתורה כמש"כ בפרק ט"ז דף כ"ד ברפרא סי', *ובפעולת הצדיקים אשר בו, *כמש"כ איש צדיק תמים את האלהים התהלך וכן בן חנוך וכן באבות אשר התחללו אבות לפניו (בראשית מ"ח) והוא כלל מלת הצדיקים, כי אין בו, מיד

באר היטב

שחרית ד' אמות ולא נטל ידיו חייב בו עד כאן, ותמה הב"ח על רבינו בית יוסף שלא כתבו כדברנו. ונראה משום דרובא דרובא אין יכולין ליהור בכך ומוטב שיהיו שוגגין ואל יהיו מזידין, משום הכי לא כתבו שירי כנסת הגדולה וכן כתב דרך חיים, ועיין ביד אהרן סימן ד' בהגהת הטור. [ג]שויתת ה' שניצור שם הו"ה

הלכות הנהגת אדם בבקר סימן א

א יתגבר כארי לעמוד בבוקר לעבודת בוראו, *שיהא הוא מעורר (ב) השחר. הגה: *ועל כל פנים לא יאחר זמן התפילה (ג) שהציבור מתפללין (טור). הגה: *שויתת ה' לנגדי תמיד, *הוא כלל גדול בתורה ובמעלות (ד) הצדיקים אשר הולכים לפני האלהים, *כי אין ישיבת האדם ותנועותיו ועסקיו והוא לבדו בביתו, *כשיבתו ותנועותיו ועסקיו והוא מלך גדול; *ולא דיבורו והרחבת פיו כרצונו, והוא עם אנשי ביתו וקרוביו, כדיבורו במושב המלך. *כל שכן, כשישים האדם אל ליבו שהמלך הגדול, הקב"ה אשר מלא

ביאור הגר"א

סעיף א *שיהא הוא מעורר השחר, *אנא ונא מעורר שחר, שחרא לא היה מעורר לו, והיה יצור מקטנו, וחוה שאמר ותגבר בו, ועיני טו, *כמש"כ בפרק דברכות דף ח' איתו עת רצון כי וכן באבות שניה של שרית כי מוציאן את האדם מן העולם ובאקט דר"פ כ"א שניה של שרית כענין מלמד שלא יתכן אדם לישן עד שתעבור וכן ק"ש כי וכן פירש"י שם באבות, *שויתת ה' כלל גדול בתורה כמש"כ בפרק ט"ז דף כ"ד ברפרא סי', *ובפעולת הצדיקים אשר בו, *כמש"כ איש צדיק תמים את האלהים התהלך וכן בן חנוך וכן באבות אשר התחללו אבות לפניו (בראשית מ"ח) והוא כלל מלת הצדיקים, כי אין בו, מיד

ביאור הלכה

משנה ברורה

סעיף א *שיהא הוא מעורר השחר, *אנא ונא מעורר שחר, שחרא לא היה מעורר לו, והיה יצור מקטנו, וחוה שאמר ותגבר בו, ועיני טו, *כמש"כ בפרק דברכות דף ח' איתו עת רצון כי וכן באבות שניה של שרית כי מוציאן את האדם מן העולם ובאקט דר"פ כ"א שניה של שרית כענין מלמד שלא יתכן אדם לישן עד שתעבור וכן ק"ש כי וכן פירש"י שם באבות, *שויתת ה' כלל גדול בתורה כמש"כ בפרק ט"ז דף כ"ד ברפרא סי', *ובפעולת הצדיקים אשר בו, *כמש"כ איש צדיק תמים את האלהים התהלך וכן בן חנוך וכן באבות אשר התחללו אבות לפניו (בראשית מ"ח) והוא כלל מלת הצדיקים, כי אין בו, מיד

באר היטב

שחרית ד' אמות ולא נטל ידיו חייב בו עד כאן, ותמה הב"ח על רבינו בני חייא. [ג]השחר, בשל"ח כתב סוד לחבר יום וילילה בתורה או בתפילה הן בבוקר הן בערב. ומיד כשניעור משנתו יטול ידיו ובוה יציל מהוצאת ש"ו, ומכל שכן אם אינו רוצה לישן אף שנשאר מושכב של"ח. כתב בספר תולעת יעקב, איתא בזהוה: ההולך

לחיצה על "יישור אנכי" יישר את העמוד לשוליים ע"י פיזור רווח שוה בין כל רמה [2].

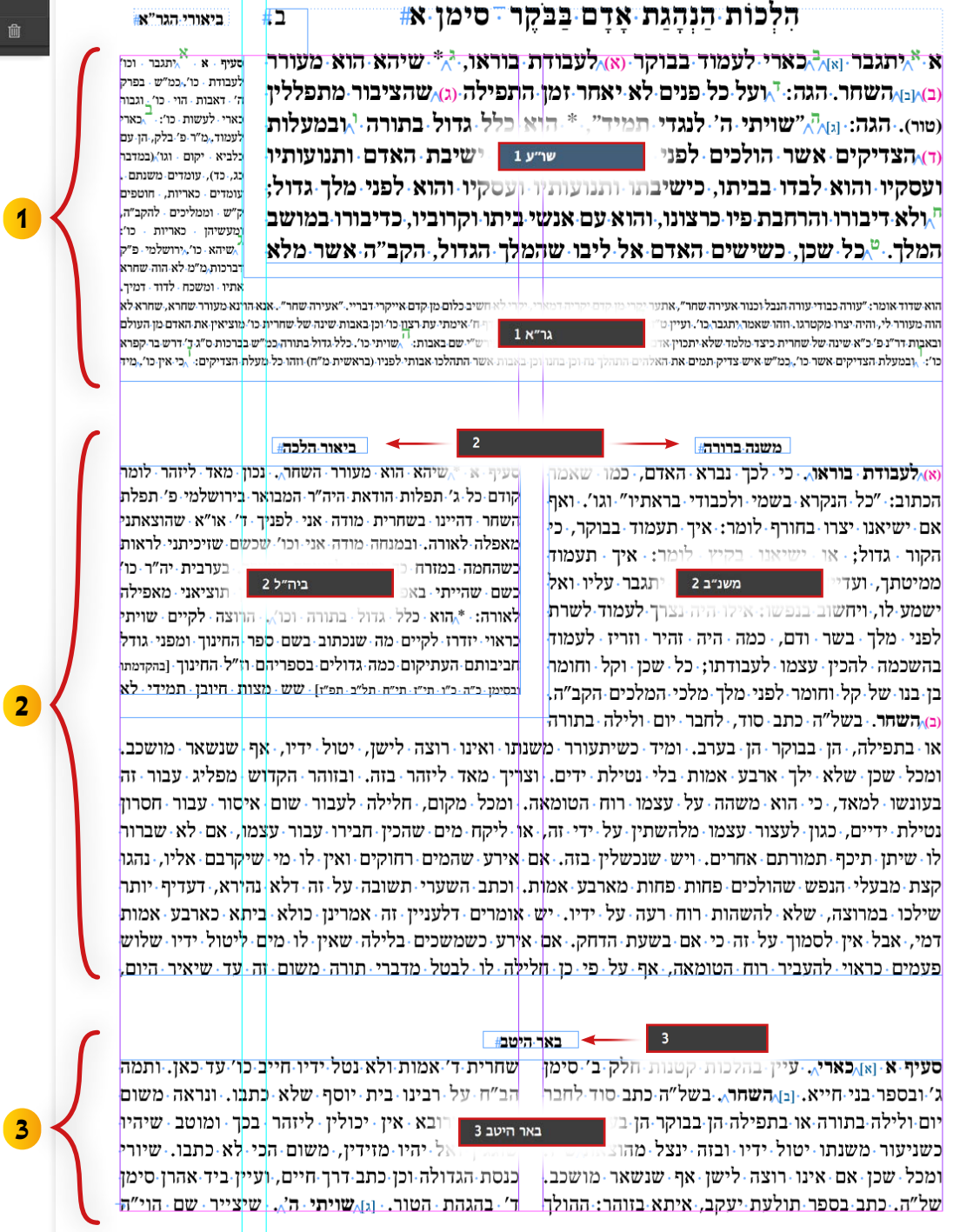
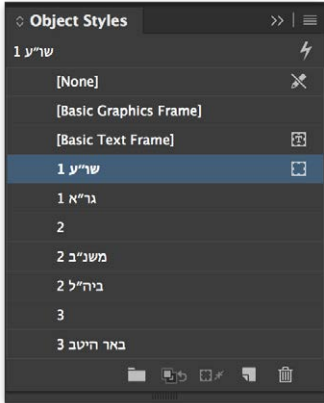
לחיצה על "אפס ריווח" יחזיר את הריווח בין הרמות לברירת המחדל, שמוגדר בהגדרות [ראה עמוד טו].

אבל כדי שזה יעבוד יש להגדיר רמות.

הגדרת רמות

גם רמות מגדירים עם שם הסגנון אובייקט [Object Style].
לכל רמה נותנים מספר שלו בתחילת שם הסגנון אובייקט.
התרשים הבא מראה דוגמא לחלוקת הרמות ושמות סגנון אובייקט שלהם.

1

2

3

הזזת מסגרות אוטומטי

בשעת העימוד כשמוסיפים או מחסרים שורה/שורות יש אפשרות שכל האובייקטים הנמצאים מתחת המסגרת יזוזו בהתאם באופן אוטומטי.

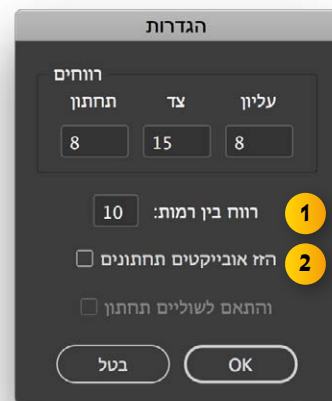

כדי להפעילו יש להיכנס להגדרות, ולבחור "הזז אובייקטים תחתונים" [1].

אם בחרתם "הזז אובייקטים תחתונים" יש עוד אופציה - "והתאם לשוליים תחתון" [2] - שיגרום שהמסגרות שמגיעים לשוליים התחתון יתארכו/יתקצרו אוטומטי עם הוספת/החסרת שורות בעמוד. ככה כל העמוד יתעדכן באופן דינמי.

חדש! [אדר א' תשע"ט]

לחיצה על + או - ביחד עם מקש **COMMAND / CONTROL** יוסיף/יחסיר שורות בלי להזיז אובייקטים הנמצאים מתחת המסגרות.

איפוס מסגרת לא מרובע למרובע

כפתור "אפס" [3] יהפוך מסגרת לא מרובע [כגון ברך וכדומה] למסגרת פשוטה ומרובע.